

i sin Heelhed er Thingets ærede Medlemmer bekendt. — Jeg skal endnu kun nævne Forslaget under Nr. 1, hvorpaa jeg tillod mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed ved forrige Behandling. Det er mig bekendt, at Krigsministeren selv har fundet, at der var Meget, som talte for, at der skete Noget for denne Mand, og naar Andragendet bliver henvisst til Ministeren, vil der saaledes vises nogen Smøbekommen imod Vedkommende, skjøndt naturligtvis ikke i den Grad, han har troet, det burde stee. Naar det ærede Thing blot vil erindre, at Mandens Ulykke fra Begyndelsen af skriver sig fra den ulykkelige Omstændighed, at han forud for Reductionen 1842 var Patient paa Bistrup og derfor ikke kunde varetage sit Lærv, hvorimod han har gjort god Tjeneste i de følgende Krige, vil man see, at der, naar Mildhed og Villighed skal vises, er Anledning til at vise det i dette Tilfælde.

Raben: Det er med Hensyn til Mindretallets Indstilling under Nr. 6, der støtter sig til Betænkningens Nr. 43, at jeg skal tillade mig et Par Ord, idet jeg gjerne vil anbefale denne Mindretallets Indstilling til Vedtagelse af det høie Thing. Der gives vist ikke nogensteds Egn i Landet, der i den Grad har lidt af Krigens Tryk som den Egn, hvori disse Communer ere beliggende. Det var allerede midt i Vinterens Hjerte — saavidt jeg husker den 17de Februar —, at navnlig en Deel af disse Sogne blev occuperet af meget talrige fjendtlige Troppemasser. Naar man nu tager Hensyn til, at disse Egne, som sagt, bleve belagte med meget stor Indquartering og desuagtet maatte yde de befalede Leverancer, saa vil man indsee, at der som omtalt ikke gives mange Egne, der have lidt mere under Krigen end denne. Navnlig var den første Tid meget trykkende for den, indtil den store almindelige Fremrykning af de fjendtlige Tropper fandt Sted den 9de Marts imod Veile og Fredericia. Disse første tyve Dage gjorde en stor Deel til at forringe det Forraad, som fandtes i disse Egne. Den, der har oplevet saadanne Forhold, vil vide, at enhver Infanterist nøies grumme nødig med det Straa, der bliver ham udleveret til Leir-

straa, han vil gjerne see, om det er muligt, at faae et Knippe Halm at ligge paa. Man vil ogsaa vide, at Rytterne og Trainconstablerne benyttede enhversteds Leilighed til at tilvende sig en Vist Hø, et Havre-, et Byg- eller Rugneg til deres Heste. Sigt kan aldeles ikke forebygges; thi Landboernes Lader ere ikke saaledes indrettede, at man kan lukke og laase for Folk, som først ere komne ind. I Neglen ligger Høet og Kornet ovenover Stalden, og det blot paa nogle løse Stænger eller løse Brædder, der ere lagte over den. Der blev, som sagt, allerede i den allerførste Tid frataget disse Beboere en meget betydelig Mængde, navnlig af Hø, Straa og utærsket Korn. Dette kunde gaae i længere Tid, men endelig slap Forraadet op, og man skulde ligesuldt vedblive at levere. Saalænge Fleertallet af disse Communer havde Noget at levere af, da maatte den Enkelte kjøbe, hvor han kunde faae Noget at kjøbe; men da det endelig slap op for Alle, maatte Sogneforstanderskaberne paatage sig at staae disse Ting tilveie, og de maatte i Neglen staae dem tilveie i langt bortliggende Egne, fra affides liggende Steder, der ikke havde høit Indquartering. Leverancer ere ganske vist en meget stor Byrde, men, naar de stulle ydes i Forbindelse med en stor Indquartering, saa bliver Byrden dobbelt. Jeg tillod mig ved Sagens første Behandling at omtale, at den almindelige Meningovre i Sjælland var, at Krigsstadeserstatningscommissionen ikke var useilbar. Krigsstadeserstatningscommissionen besluttede nu, at den ikke kunde eller vilde give Noget for disse borttagne Quantiteter Hø, Straa og utærsket Korn, og da man tog den Beslutning, var der ikke Videre at gjøre ad den Veie. Loven af 15de November 1865, som Erstatningscommissionen rettede sig efter med Hensyn til Godtgjørelsen for Leverancer, sagde jo, at der kun skulde betales for en Td. Havre 3 Rd., for et Pd. Hø $\frac{7}{16}$ f og for et Pd. Halm $\frac{7}{16}$ f, men vedkommende Communer maatte i de fleste Tilfælde idetmindste betale det Dobbelte og undertiden derover. Det er navnlig dette Tab, som disse Communer ønske erstattede, og jeg troer, det vilde være ubilligt af Rigsdagen, om den ikke tog Hensyn til disse Andragender. Jeg skal